Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1066
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

De amore nobilioris viri [illegible] nobili femina. Capitulum xi

Si nobilior nobiliori femina suo alloquitur affatu quo nobilis et nobilior sunt usi sermones plebeie code utant et que. Ego excepta quadam cognata et primo comedarum et quo nobilis non e mihi nisi studii laudibus. Propterea sub hac alia forma potui exordiri. Nam ecce michi astant deo gratias et fende qua cum corbe vincta qua id quod meus animus audire supra omnia cupiebat nunc corporalis michi visus e contrario aspice. Et hec michi deus credo concessisse propter mirum de fide dominii mei. Et quia meas voluit exaudire preces optima prantia. Ito enim potest dici ut noctis hora ultima prius quam deum non exoraci atteamus ut affatu quo durebar. et ta grandi voluntate angebar impletur. Vos enim quo corporali visione videndo quia mei decoris ac sapie laudes mundus omnisque attollit et pinnitus mundi pres curie publicatus vere clarior quasi cibo quodam corporali pascuit. Ego nunc apta veritate cognosco quod nec longa nec annus horas spem atque pondus esset narrare sufficere ut cogitare. et no magnum quod hec vos videndi et frundi voluntas no modica suscepit augmenta et maiora altius me meta cogisset. quia hec de michi costat et a malisfistu quod nobis sunt solui est cunctis i hac vita cognare. et sine vo michi pot aliquo melior secto dignum laudibus adimplere. Deum quidem exoro celeste ut id michi solui exigua sua concedat pius semper actibus opari quod vere deat suo voluntati placere. Nulla enim deinde me pot adusitas ptrubare ut finisty impedire fortuna. et ego cuncta bona que semper fere vere uolo laudibus indulgere. et poma vero nomi